

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защитава правдата.“

ЦѢНИ.
 За абониране на вѣстника:
 За година 10 л.
 „ 6 мѣсеца 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:
 На 4 стр. въ цифер. редъ 20 ст.
 „ 1 стр. 1 л.—
 „ Другитъ стр. 50 ст.

За обявленията на сѣдмиченъ вѣстникъ се плаща по 10 ст. на думата, ако се публикуватъ по три пѣкти, или по 5 ст., ако се публикуватъ само по единъ пѣктъ.
 За срочни (шестимѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

АБОНАМЕНТАТЪ СЪ ПРѢДПЛАТА
 Висшето на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца

Единъ брой 20 ст.

АДРЕСЪТЪ:
 За писма статии и рѣкописи:
 До Редакцията.
 За пари (въ бонусе и вапсис)
 До П. Бобчевский

РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
 се помещаватъ въ домъ Бобчевский, № 335, сръбчу Централната градска градина.

Това не отговаря за публичността на статии, които не сж публикувани въ вѣстникъ и не сж платили редакцията въ равностойност.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Вѣски абонатъ има право да си достави загубения брой, но току следъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, следъ туй време, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ
II. Бобчевский.

Редакцията е ввела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сж придружени съ стойността. За обявленията се плаща следъ първото публикуване.

ОБЯВЛЕНИЕ

Честъ ми е да извѣстѣя на Почитаема та Публика, че наскоро ще ми пристигне отъ послѣдната германска система голѣма

ПЕЧАТНИЦА

съ най-нови и разни видове букви и украшения.
 Ще приемамъ да печатамъ всѣкакъв видъ поръчки, съ голѣма бързина и умѣрени цѣни.
 Дюгештъ ми е вадъ Постоянната Комиссия.
 Варна. **Н. ПЕТРОВЪ.**

По нерасположение и частни работи, вѣстникътъ ни не можи да излѣзе сега пълень. За туй сложихме подъ печатъ само откъда „Бѣлѣжки“ за градскитъ ни абонати.
 Бройтъ се бже попълненъ слѣдующий пѣктъ, до когато нагласяваме вече и редовното му издаване въ бжджще.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ.

— Дръ Вачевъ се овзбиль сръщу насъ, като гижена циганка, да ни изболчица, че *положително* зналъ да сме подкупени съ „и словомъ“ 5000 лева отъ правителството. Ако този дръ Вачевъ бше човѣкъ характеренъ и въспитанъ не би си позволявалъ да лже тѣмъ безобразно, се цѣлъ да безчести наши стопанни, че продавъ демократизма си за 5000 лева и станлъ „върль консерваторъ“ Малко-много ний уважаваме д-ра Вачева, като човѣкъ ужъ съ честна политика и здравъ разумъ, но като го виждаме колко безсрамно лже и не сестеснява да цапа единъ публицистъ, за да умаловажи доводити и убжденията му, кой да е на наше мѣсто би го прѣрѣлъ.

Ако ти, гижена циганко, знаешъ, че Бобчевский е взель 5000 лева и продавъ демократизма си, доказай го! Казвашъ, че *положително* си зналъ. Добръ, какво ти прѣчи да разправяшъ това си *положително* знаанье? Откъ знаешъ, кой ти каза, отъ какво си се убдиль — расправъ всичко туй, за да разбере всѣкой нашия позоръ!

Кава се, че вѣстникарьтъ не трѣбва да употребява неприличенъ езикъ. Кажете, моля ви се, отъ желзю да е човѣкъ, ще ли се стърпи, като се гаври съ него тѣмъ подло единъ мръсникъ, подъ титлата дръ на правото, докторъ, който не смѣта никакъ за собственото си човѣшко достоинство, а се крпе задъ вѣстника си „Народ. Воля“ и безсрамно хвърля калъ върху кого бже, като знае хубаво, че писаното му е цѣла лъжа? Защо тая мръсна гадина казва, че *положително* зналъ, а не го расправя? Какво му прѣчи? Човѣкъ, щомъ знае нѣщо *положително*, може вече и да го докаже. Доказай и ти, д-ре Вачевъ, това свое *положително* или, ако не, ти си *беспримѣренъ подлецъ*, защото си още и докторъ човѣкъ! Ний и най-напрѣдъ казахме, и сега казваме, че съ правителството нѣмаме нѣщо общо и никакви подкупи не сж въ състояние да ни доближатъ даже. Ако е работата да подлъствуваме, и ний можемъ да кажемъ, че д-ръ Вачевъ е подкупенъ съ 5000 лева; но нито за Генадиева не го казахме, защото *положително* не знаехме и не знаемъ. Който знае, нека той да го казва.

Повтаряме: или д-ръ Вачевъ трѣбва да расправъ какво е туй *положително*. което казва, или той е всецѣло подлецъ и ний си запазваме правото въ бжджще да му туримъ името „подлецъ“ въ свой вѣстникъ и всѣкога така да го именуваме прѣдъ читателитъ си. Чакаме.

— Въ столицата е починалъ да излѣзва новъ вѣстникъ „Миръ“, който принадлежалъ пакъ на правителството.
 Не го получаваме и за туй повече нищо не можемъ да кажемъ по него.

— В. „Своб. Слово“ е спрѣлъ.

МѢСТНИ.

— *Една дѣбела шмекерия.* „Варненский Общинский Вѣстникъ“ съобщава слѣдующето рѣшение (№ 193 отъ 1-й Септември т. г. — брой 35):

„193. Удобрава се протокола на Комиссията назначена да оцѣни имотитъ на Варнен. жителни: А. Тодорова, Д. Чалжки, Е. Николау и Архистиди Николаевъ и оцѣнката на имотитъ имъ, споредъ този протоколъ, за които да се заплати както слѣдва:

- „I) Една часть отъ дворьтъ, отъ 102 кв. метра, зедно съ една часть отъ къщата на А. Тодорова, въ I уч. ул. „Князеска“, № 369, да се заплати по 8 лева кв. м., а за всичко—816 л.
- „II) Двуетажната къща на Анна Д. Чалжки, въ I уч. ул. „Сверна“ № 176, отъ която за урегулиране на улицата се рже 35 кв. м., да се заплати безъ материала и мѣстото, 9500 лева;
- „III) За отчужденето на постройката на Елеонара Николау, въ I уч. ул. „Сверна“, № 177, да се заплати 7000 лева, безъ мѣстото;
- „IV) За двуетажната къща на Архистиди Николаевъ въ I уч. ул. „Сверна“, построена върху 88 кв. метра мѣсто, да се заплати 10000 лева, както за мѣстото, така и за къщата;
- „V) Общата сума—27316 лева да се потегли § XVII на тек. общ. бюджетъ.“

Както виждате, работата е проста и ясна: ждае се да се урегулира улицата „Сверна“. Тѣмъ поне би казалъ всѣкой читателъ. Но . . . прочетѣте още веднъжъ само п. 2, за къщата на Анна Д. Чалжки! Щѣло да се рже 35 кв. метра отъ къщата ѝ за оправяне на улицата, а за туй потрѣбвало да се плати 9500 лева на Чалжки, но *безъ материала и мѣстото!* Кажете ни, молимъ, какво разбирате отъ това *отчуждене*? Какво плаща общината? Къщата ли? Материалътъ ѝ взема притѣжателката. Мѣстото ли? *И то остава у притѣжателката.* А защо тогазъ се налагава тия 9500 лева въ джебчето на г-жа Чалжки? Не-ли само да си събори къщата, та да си направи по хубава? По-хубава, казваме, защото тѣзи е дървена, старя и съ дъски облъпена, а съ 9500 лева се направи горѣдолу като къщата на г.метата. Потрѣбитъ пѣктъ 35 кв. метра за улицата остава да се отчуждятъ още веднъжъ послѣ съ особна цѣна на квадрат. метръ отъ вече празно мѣсто. Но какъ тѣмъ—ще кажете вие. Ей тѣмъ, защото притѣжателката г-жа Чалжки е на кмета *тѣца*. Разбрахте ли сега?

Къщата кама е оцѣнявана прѣди 5—6 години при друго кметство само за 3500 лева и по това съществувала дѣло въ I Мировой Сѣдия. Ай, г-не Ранковъ! За туй ли поддържаме избора тв? Много рано си подаде рогата, бе!

— Ударихме къравото! Нашето ефеиди, т. е. многообъщующийтъ драгоцѣнни заслуги на праггаджитъ и ужъ народенъ прѣдставителъ г. Ахмедъ Хадърчалията, благоволилъ да ни даде подъ сѣдъ за антрефилето въ минлия брой! Ей, тиди праггаджи! Ти искашъ да кажешъ съ туй ни даванье подъ сѣдъ, че си невиненъ, като ангель! Ам' че хе-тамъ жителитъ на с. Хадърча и даже други околии села и сега расправятъ цѣлата история на убийството, па по-сочватъ и мѣстото, дѣто си дръпнлъ куршума въ гърдитъ на нещастния Велюглу, Или ти се надвншъ на туй, че свидѣтели по казана за псачата не ще се допустятъ, а ще трѣбва само присѣда? Добръ, ами ти не знаешъ ли, че имашъ присѣда? Или вѣрвашъ, че *не ще те видитъ въ рмѣтъ ни?*

И единъ курюзъ: г. министръ на праггаджитъ искалъ отъ Мюфтията свидѣтелство, че *отъ 1-й Августъ* вече не е ходжа, имаиниъ, та да не бже кассираниъ! А ний, прѣди още да пипшемъ, добихме отъ Мюфтията свидѣтелство, че въ дела на избора ефеидито било още на служба духовна—имаиниъ на „Теке-джамиси“ съ 13 лева мѣсечно плата! Така щото праггаджи ефеиди останя сега съ отворени уста . . . Гиди, праггаджи, гиди!

— Въ Сѣбота, на 1-й того, пристигна въ града ни съ парахода отъ Бургазъ министрътъ на Външнитъ дѣла, г. Начевичъ, и съ испратения отъ Дворца фойтонъ тръгна направо за Евксиноградъ. На другия денъ къмъ 10 часа сутринята г. Начевичъ дойде въ града, въ „Хотель Коммерсиалъ“, гдѣто го посѣтихъ нѣкои кошули и други приятели, на които той още същиятъ денъ върна визита, и вечерята къмъ 5 часа тръгна пакъ за Евксиноградъ. Въ понеделникъ вечерята къмъ 6 часа г. Начевичъ се върна въ хотела и на сутринята въ вторникъ, на 4-й того, тръгна за Руссе.

— Какво ще кажете, читателю, на това: Градътъ ни постоянно се посѣщава отъ министри, които идатъ по причина на Дворца при града ни. Когато дойдатъ министритъ г-да Радославовъ или Тончевъ, нашия кметь постоянно при тѣхъ кисно и шѣта, посрѣща ги и испраща ги. Но когато дойде г. Стояловъ или Начевичъ, нашия кметь се не вижда никакъ! Оми денъ дойде г. Начевичъ, министръ, а кметътъ ни, който прѣдставлява божемъ града, не се чу, нито видѣ всичкото врѣме на прѣбиваньето, посрѣщаньето и испращаньето му! Че г. Ранковъ билъ радославистъ и не искалъ да знае, че въ града ни има министръ нерадославистъ—това за насъ е се-едно. Но *иметъ* на града да си позволява да прѣнебръгва прѣстѣтвото на министри въ града—това за насъ не е се-едно, защото нашитъ градъ, като всѣки градъ, е дѣлъ женъ да отдава приличнитъ почести и поздравления къмъ *кой да е министръ*—гостъ, особено чрезъ своя кметь, градскій прѣдставителъ. Инакъ, т. е. не лязването на кмета, с. нѣма смѣнитне, едно прѣзрѣние къмъ министра *отъ страна на града.*

Като отбѣлжваме това, жлаемъ щото въ бжджще г. Ранковъ да бже по малко партизанитъ и повечко кметь.

— Споредъ писмо отъ града, което напълно вѣрваме, по рѣшението на тукашния общ. сѣвътъ, видно по-горѣ, и къщата № 177 на Елеонора Николау безсѣйствено се заплаща съ 7000 лева, *безъ мѣстото*, когато има вече рѣшение отъ сѣда, за да се заплатятъ само 4000 лева и то *зедно съ мѣстото*. Разбира се сега, каква е комбинацията задъ кулиситъ: кмetskата тѣца ще си прави съ общински пари хубава къща отъ дѣлтѣ мѣста (сушила Елеонориното). Браво, браво, г-не Ранковъ! Достойно и честно! Само дано ти не прѣвѣдне . . .

— Назначени сж окръжнитъ избори, кассирани напрѣдъ, за 16-й Октомври. Въ нашия окръгъ ще ставатъ повторни избори въ Старо-Орѣховския избирателенъ участкъ, Варн. околия, и въ Кюприяксий участкъ, Новосел. околия.

— Въ бившитъ окръжни избори въ Старо-орѣховския участкъ, тукаш. околии, бше се избрала г. *Наума Георгиевъ*, но по приана на нередовности изборьтъ бж кассираниъ. Тогаванъ нийто подозирахме, че той може да бже избранъ, ако и да агитираше за себе си; по узнатие, че той сполучилъ, защото обѣщавалъ на селенитъ ползуване двѣ години отъ настото му, бляжно благо! Сега пакъ агитиралъ този господиъ въ сѣштото мѣсто за да се избере.

Прѣдъ видъ на туй, колкото и да ни е нежелателно, ний се виждаме длъжни да извѣстимъ избирателитъ, че не би трѣбвало да се хаматъ съ тазъвъ човѣкъ, защото той не е достоенъ за изборъ. Ето несъмнено доказателство:

По Варненското окръжие.

Приказъ
 № 39

Съгласно чл. 3 отъ Закона за истрѣбленне разбойничеството и възъ основание телеграммата отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла отъ 27 Августъ м. г. подъ No 7718, и окръжното отъ сѣштото министерство отъ 4 Октомври с. г. № 9068, назначавамъ за **КОНИ ПОТЕРАДНИИ** въ Варнен. околия, Варненский жителъ **Наума Георгиевъ**, съ прѣвидената въ Закона заплатя 90 лева мѣсечно. Назначението му се счита отъ днесъ.

Варна, 26 Февруарий, 1892 г.

Варнен. Окр. Управителъ
Драсовъ.

Искате ли нѣщо повече отъ туй за Наума Георгиевъ? Телеграммата и окръжното, които се споменуватъ въ приказа, говорятъ за назначението на шпиони, подъ титлата *потераджи*. Така щото **Наума Георгиевъ** е бившия шпионий, а тазява хора бива ли да се набиратъ? Ний не можемъ да разберемъ, защо този Наумъ, като си знае мнзлото, не си гледа хѣла, ами тръгналъ още и да се набира! Не така се исплащатъ и покриватъ грѣховетъ прѣдъ обществото.

— Г-нъ министръ Радославовъ пристигна въ града ни съ парахода отъ Бургазъ въ Сръда, 5-й того.

На другия денъ г-нъ министръ ходи въ Дворца, гдѣто е билъ задържанъ на обѣдъ. Днесъ г-нъ министръ тръгна съ семейството си за столицата по море.

— Получихме слѣдното писмо:
До редакцията на „Черно Море“. Отъ пѣкое врѣме на насамъ тръбите, че сте станлъ „истъ“. По моего убждение всѣкой, който въ днешнитъ критически врѣмена става причина да се появява дѣлене, минава за недоброжелателъ на България; за това за напрѣдъ не желамъ да получавамъ вѣстникъ, който публично проповѣдва дѣлене на „истъ“. До сега той е билъ пращанъ на адресъ: Стайко Хр. Стойкову въ Лѣсковецъ. Стойността за получаването му не пращамъ, защото Ви жж брѣихъ, когато бѣхте по процеса въ Руссе.
 Руссе, 1894 г. Септемвр. 27.
 А. Байчевъ.

Г-нъ Байчевъ или е *сталъ* до сега, та не е чулъ ни видѣлъ теженето въ политиката у насъ, или пъкъ се *прѣструва* за Света Богородица. Едно отъ двѣтъ непрѣмѣнно. Но кое отъ двѣтъ е, ний оставаме да разрѣши читателитъ, особено пѣкъ Варненци, между които г. Байчевъ е политиканствувалъ въ „критически“ и „патриотически“ години. Помнитъ го Варненци и днесъ, когато бше „България за себе си“, но „убждение“.

— Г-нъ Радославовъ е изискалъ телеграфически отъ г-на Пешева нѣкои свособразни партизански уволнения и назначения по сѣдѣбното вѣдомство въ града ни. Ще видимъ сега, да ли г. Пешевъ е партизанско оръдие или дѣйтвительнъ министръ на Правосѣднето.

— На 6 й того вечерята женското благотворително дружество даде забавителна вечеринка въ честь на Тѣхни Ц. Височества. Присѣдствуваха Височайшитъ Особи.

— Въ в. „Свобода“ сегисъ—тогизъ се появяватъ съобщения отъ нашия градъ, дадени, разбира се, отъ стамболовисти, които—трѣбва ли да се казва и туй?—сж испечени интриганти. Въ едно съобщение се напада коварно окръжнитъ ни управителъ, г. Венедиктъ Поповъ, че вѣршелъ беззакония. Това, мислимъ, не ще е привѣкло доврѣнето на читателя и излишно ще бже да расправяме пегината. Доста е само, като се знае, че управителтъ ни е повикавъ отъ длъжността прѣдсѣдателъ на апелацията не за да върши беззакония, а за да га отстраня.

Въ друго едно съобщение този интригантъ се залавя съ Янка Славчевъ, тукашенъ граждаиниъ, нарочно за да пунте нѣкои кльвета сръщу Княза и да се смѣе отъ страна, че е майсторъ и хитрецъ. Янко Славчевъ билъ се влзмутилъ отъ заповѣдта на министра Тончева, за запрѣщането на лова, и билъ се обрнлъ къмъ Княза чрезъ адюганта Маркова, за да му позволи да ходи на лова, а Той телеграфически чрезъ Маркова му разрѣшилъ! И почва този хитрецъ да лже крокодильскъ съли за законността! Какъ тѣмъ, каже, князятъ да разрѣшаватъ на нѣкого си да отива свободно на лова, когато на другитъ граждани туй е запрѣтено отъ министра? „Не уже ли у насъ е настѣпало вече врѣме да се създаватъ касти?“ „На всичкитъ граждани да е запрѣтено, а нѣкой-си Янко Славчевъ, който не е нищо повече отъ гражданинъ, да се ползува съ височайши благоволения! Това е флангрантно нарушение на законитѣ, на конституцията и жестока подигравка съ правата на българскитъ граждани.“ Тѣмъ пише сивтъ.

Бре, май съ хитрецъ! Гледашъ ли го, читателю, какъ се е расправъ и овзбиль? А не знаешъ каква е всичката врѣва, та нека да жж расправимъ и нежъ, за да видитъ хитростъ. Янко Славчевъ получилъ телеграмма отъ адюганта Маркова, като носина, че ловьтъ е отново станлъ свободенъ, но само за прѣлѣтящитъ птици. На другия денъ се е получила и министерска заповѣдъ въ града и пѣлае обявление се въ сѣщата смислъ. Туй е то—„флангрантно нарушение“ и „каститъ“. Трѣбва да забѣлжимъ, че въ тия дни г. Тончевъ бше тукъ и нему се оплаквахъ много ловци.

Разбира се, тая гижотия не би се появила въ „Свобода“, ако г. Славчевъ би съобразилъ, че може да се екслоатира съ телеграммата му, получена отъ придворни.

— Въ сѣбота вечерята, по 9 часа, бившиятъ тукъ стамболовски окр. управителъ г. Драсовъ ходи у г-на министра Радославова и прѣстои у него до слѣдъ 12 часа нощъ!

Лѣгосе, когато бше тукъ г-нъ министръ Радославовъ, негова милость Драсовъ пакъ бше ходилъ у него на дѣлга ауденция и на другия денъ бше пуснлъ нощина, че пакъ ще става управителъ, защото г. Радославовъ слѣдъ табо

рптъ щѣлъ да вземе министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла. Даже г. Драсовъ бѣше се засмѣлъ до уши по онова врѣме и чертъше та се заканваше у Карабатака. Но този път не чухме да пустне подобна весела новина; напротивъ, сега цѣлата около него атмосфера стои тъмна и не проицаема, защото „либерализмътъ“ (въ кавички) се намѣрвалъ въ сериозна опасностъ... Всячко това значи, че България, гѣхната мила и сладка България, вече пропада въ руски самоваръ... Мрачно, да! С вашио била, ако питате истинно...

— Т. В. Прѣсвѣщенъ успенский и Варненскиятъ Митрополитъ Григорий и Симеонъ замѣнаха съ насъ днесъ за Св. Синодъ въ столицата.

— Г-да народнитѣ прѣдставители отъ нашия окръгъ трѣбватъ за столицата идущий четвъртъкъ съ парахода. Барабаръ Петко съ мъжкѣтъ ще бѣде, разбира се, и *прангаджията на г. Ранкова*.

ПИШЪТЪ НИ ОТЪ:

Варна. 5-й Октомврий 1894 год. Въ Варненскиятъ Общинскиятъ Вѣстникъ, брой 35 отъ 1-й т. г. е обнародвано рѣшението на общинския съвѣтъ отъ 1-й мѣсѣцъ Септемврий н. г., съ което се опрѣдѣля размѣра на обезщетенията за отчуждаемитѣ въ първи участъкъ нѣколко не движимости.

Между къщитѣ, подлежащи на отчуждение въ сѣверната улица, е и тази подъ № 177 на *Елионора Николау*. Това рѣшение още при прѣвъ погледъ мирше на стамболовщина, поради което изучихъ и ви излагамъ слѣдующето: разширяването и урегулирането на сѣверната улица, въ която се намиратъ къщитѣ подъ № 176 и 177, е започнало още прѣвъ 1889--1890 година. Тогавашния Кметъ, вѣроятно, за да избѣгне дългитѣ формалности или неприятности, относително опрѣдѣлението размѣра на обезщетенията, се е възползувалъ отъ прѣдписанието на чл. 2-й отъ Граждан. Мир. Сѣдопривз., та съ съгласието на прѣдлагателитѣ на подлѣжателитѣ на отчуждени недвижности, прѣдоставилъ право на Г-на I Варн. Мир. Сѣдия да рѣши по съвѣсть спорътъ имъ относително размѣра на обезщетенията. Сегашния Кметъ бѣше пълномощникъ по гражданското дѣло подъ № 756—90 год. и знае най-добрѣ, че по граждан. дѣло No 755—90 год. има издадено съдебно рѣшение, по което Общината е осъдена да заплати на Елионора Николау за отчуждението на къщата ѝ, и 35½ кв. метра мѣсто, само 4000 лева. Това рѣшение е окончателно и неподлѣжи на никакво обжалване. Освѣнъ това, г. Ранковъ е билъ до прѣди четири мѣсеца адвокатъ, разбира много добрѣ значението и силата, която закона отдава на подобни рѣшения. А въвъ отъ това, той като Кметъ длѣженъ бѣше да знае за съществуването на въпросното рѣшение, игнорирано отъ него, когото напълно ограждаше интереситѣ на общината.

Инициативата за такава дѣятелностъ принадлежи исклучително на Кмета; той внася въ съвѣта въпроса за назначението на комиссията по оценяването на имотитѣ, както и въпроса за одобряването протоколитѣ на оценителната комиссия. Така щото внасянето въ съвѣта отново въпроса по обезщетението на къщитѣ подъ No 176 и 177 е умислено и прѣстѣпно. Вѣрнамъ, че не ще трѣбва голѣмъ трудъ, за да се разбере отъ всѣкий гражданинъ, макаръ и да се прѣдставляватъ извинения за неучаствование въ съвѣта при обжалване и рѣшаване на тия въпроси, че тукъ има крилице-перце. И кой би се осмѣнилъ въ това? 1-й Варненскиятъ Мировий Сѣдия е опрѣдѣлилъ въ рѣшението си да се заплати обезщетение отъ 4000 лева за отчуждението къщата ѝ на 35½ кв. метра мѣсто, принадлежаща на Елионора Николау; двѣ или три години по-послѣ, намира се други кметъ, който въпрѣки всичко това, стори потребното за да се заплати на същата обезщетение само за събаране на къщата, безъ мѣстото, 7000 лева!

Това е, г-не редакторе, възмутително, гнусна подигравка съ довѣрието на гражданитѣ и разпалване по най-пронатовитѣ начинъ на общинската пара.

Това обаче не е всичко. Къщата подъ № 177 е съвѣдна съ оная подъ № 176, принадлежаща на Анна Д. Чалжикъ—тъщата на г. Ранкова, отъ която се взема подъ улната 35 кв. метра мѣсто. Относително послѣдната, щедростта на Общинскиятъ Съвѣтъ надминава всѣка граница. Чуйте съграждане! 9500 лева за отчуждението на една къща, която по-скоро подлѣжеше на събаране по вѣтхостъ, безъ материала и безъ мѣстото! Вземамъ смѣлостта да попитамъ г. Кмета или най-послѣ Общинския Съвѣтъ, за какво е отпустилъ тия 9500 лева, когато съ тѣхъ не се отчуждава, нито къщата, нито мѣстото на Анна Д. Чалжикъ? Тя ще получи 9500 лева, а за материала, мѣстото и събарянето на къщата, ще трѣбва пакъ нова комиссия, която вѣроятно, не ще бѣде по-малко щедра отъ първата, та ще опрѣдѣли ново обезщетение на по-малко отъ 16—20000 лева. И тѣй Анна Д. Чалжикъ ще получи за неотчуждаване 9500 лева, а за отчуждаване още най-малко 16000 лева!

Не напразно се мѣли, че къщата подъ No 177 е била вече купена отъ А. Д. Чалжикъ и слѣдователно тя ще има право да получи на мѣсто Елионора Николау седемтъхъ хиляди лева, а за мѣстото ще има право по послѣ да получи още нѣколко хиляди лева. И тѣй съ обезщетение на обезщетение ще може да се сгради едно здание по-хубаво отъ Драсовото!

До колкото знамъ, има нѣколко рѣшения относително къщата на А. Д. Чалжикъ, по които размѣрътъ на обезщетението не е привишавалъ суммата 3000 лева съ мѣстото.

Азъ се не чудѣ на всичко това, защото то става отъ мѣстенъ на мѣстени съ благотворителна цѣль; но се чудѣ на почитаемитѣ г. г. Съвѣт-

ници, за които смѣхъ да кажъ, че несъзнателно станаха орджие за достигането на чужда цѣль; но се чудѣ още и на г. Ст. Бабаджова, на когото безпристрастието и честността е възтъ отъ всѣко съмнѣние, да попадне най-послѣ въ такава каша, която хѣрля калъ въ очитѣ му!

Не ми остава друго, освѣнъ да обърна вниманието на надлѣжната властъ върху този печаленъ фактъ, чрѣвъ който се разграбва сиромашката пара и да ж помолъ немедленно да спре силата на въпросното рѣшение прѣди да бѣде изпълнено. Съвѣта съпрѣстѣдилъ тѣжко своитѣ обязанности и е допустимъ, въпрѣки чл. 41-й отъ закона за Град. Общини, лошаво управление, което поставя въ опасностъ интереситѣ на общината—за което властѣта трѣбва да го държи отговоренъ.

Passé par tout.

Варна, 5 Октомврий 1894 г.

П. Г.

Съ настоящето си честь имамъ да Ви извѣстя, че слѣдъ смъртта (8 Септемврий н. г.) на Г-на Христо Н. Войниковъ, печатницата, книжарницата и книговъзницата на покойния, съ всичкитѣ вземания и давания, ще слѣдватъ непрекъснато да съществуваатъ и за напредъ подъ същата фирма:

ХРИСТО Н. ВОЙНИКОВЪ

и съгласно рѣшението на роднинскиятъ съвѣтъ, отъ днесъ, за настоящия на малолѣтнитѣ и за управителъ на търговскитѣ работи на фирмата съмъ назначенъ, затова Ви моля, да имате същото довѣрие, на което се е радвалъ и покойния, и едновременно Ви моля, благоволете да вземете бѣлѣжка отъ подписа ми.

Съ почитание, Настоящиятъ:
Хр. П. Гайтанджиевъ

Хр. П. Гайтанджиевъ ще подписва:
за Христо Н. Войниковъ
Хр. П. Гайтанджиевъ.

Варна, 20 Септемврий 1894 г.

П. Г.

Съ настоящето си честь имамъ да Ви съобщъ, че отъ 1 Септемврий н. г. се оттеглихъ отъ търговската къща Андонъ Х. Пейчевъ & С-ие, и за напредъ ще работя частно за моя смѣтка и подъ моя фирма:

АНТОНЪ Р. ПАТАМАНСКИ

като ще се занимавамъ съ същата търговия както и до сега, т. е. съ продаване на колоннални стоки.

Основанъ на дългогодишната си практика, смѣи да Ви увѣря П. Г., че ако благоволите и ме удостоите съ поръчкитѣ си ще положа всѣкоя грижа да заслужа довѣрието Ви.

Като се надѣвамъ на Вашата благосклонна поддръжка, моля Ви, да вземите бѣлѣжка отъ подписътъ ми.

Съ отлично почитание:
Антонъ Р. Патамански.

—637—

ИЗВѢСТИЕ

Открива се подписка
ЗА П ГОДИНА

На дѣтското иллюстрирано списание

„КИТКА“

Дѣтското иллюстрирано списание „Китка“ ще излиза и за въ бѣдѣще въ същата голѣмина — 2 печат. коли отъ 32 стр. съ добри иллюстрации.

„Китка“ едно отъ най-ефтинитѣ български дѣтски иллюстрирани списания. Цѣната за година е 2.50 лева предплатно направо до **ДО ДРУЖЕСТВОТО „КИТКА“** въ Плевдивъ. било въ пощен. бонове, било въ пощенски марки.

Дружеството се е погрижило за по-доярѣнието на списанието въ всѣко едно отношение. При това прѣдплатившитѣ абонати ще получатъ за прѣмия 4 раскошни сезонни картини прѣвъ годината, добрѣ изработени въ странство съ разни бой.

Отъ дружеството „Китка“.

Продава се едно праздно мѣсто отъ 318 кв. метра, находяще се въ V участъкъ на града, улица „Македонска“.

Желающитѣ да го купятъ, да се отнескътъ за споразумѣние до М. Церова.

1—608—1

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 271

Варненскиятъ Окръженъ Сѣдъ въ распорѣдителното заседание на 29 Мартъ хилядо осемстотинъ дветдесетъ и четвърта година, въ съставъ: Подпрѣдсѣдателъ: Никола Д. Кжневъ, Членове: Зафиръ Ф. Зафировъ и Д-ръ Д. В. Милковъ, при подсекретаря Божилъ Николовъ и при участие на помощ. Прокурора Иванъ Долговъ слуша доложената отъ члена Зафиръ Зафировъ молба отъ **Димитръ Ц. Поповъ** и съпругата му Стойна Димитрова изъ гр. Варна, регистр. подъ Вх. № 2850, съ която молжтъ да се допустне усиновяването на дѣщерята на Стоянъ Дѣлчовъ и покойната му съпруга, — Юрдана Стоянова Дѣлчева, изъ с. Върбица, османъ-пазарска околия.

Сѣдътъ слѣдъ изслушване доклада и заключението на помощ. Прокурора, въвъ основание чл. чл. 34, 36 и 37 отъ закона за усиновяването

Опрѣдѣли

Допуща се усиновяването на Юрданка Стоянова Дѣлчева, изъ с. Върбица, отъ Димитръ Поповъ и съпругата му Стойна Димитрова, изъ г. Варна. Първообразно подписали Подпрѣдсѣдателъ Н. Д. Кжневъ, членове: Членове З. Зафировъ и Д-ръ Д. В. Милковъ, приподписалъ подсекретаръ Б. Николовъ.

Вѣрно:

Прѣдсѣдателъ: Н. Д. Кжневъ

Секретаръ: П. Стайковъ

—636—

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 549

Шуменскиятъ Окръженъ Сѣдъ въ распорѣдителното си заседание на двадесетъ и третия Септемврий хилядо осемстотинъ дветдесетъ и четвърта година, въ съставъ: Предсѣдателъ: Д-ръ Ив. Кацаровъ, членове: Андрей А. Овчаровъ, Сюлейманъ Кадииски, при подъ Секретаря Димитръ С. Татаровъ и при участие на п. Прокурора Христо Нешковъ, слуша доложената отъ Прѣдсѣдателя молба на Х. Георги Василевъ, Х. Руска Х. Георгиева усиновители, и Елиъ Митевъ и Кюйка Енева—родители на усинояемия и Митю Еневъ усинояемъ отъ гр. Прѣславъ, за-регистрована подъ Вх. № 8164, при която като прилагатъ прѣвнитѣ отъ Агта съставенъ отъ прѣдсѣдателя на моя сѣдъ, на 16 Септемврий т. г. по усиновяването на послѣдний отъ първитѣ двана, молжтъ да се този актъ потвърди отъ сѣдътъ.

Сѣдътъ слѣдъ изслушване доклада и заключението на п. Прокурора, съгласно чл. 47 отъ закона за усинояването, Опредѣли: Допуща усинояването на Митя Еневъ, отъ Х. Георги Василевъ и Х. Руска Х. Георгиева, отъ гр. Прѣславъ.

На първообразното подписали: Прѣдсѣдателъ: Ив. Кацаровъ, членове: А. А. Овчаровъ, С. Кадииски и приподписалъ Подсекретаръ: Д. С. Татаровъ.

Вѣрно съ първообраза;

Прѣдсѣдателъ: Ив. Кацаровъ

Секретаръ: Б. С. Златаровъ.

При едно добрѣ прѣпоръчано нѣмско семейство въ Тюрингенъ приематъ се млади дѣвци до 18 годишна възраст, които искатъ да се сдобиятъ съ добро и обширно образование. Хубава къща съ градина, въ прѣлѣтна мѣстностъ, прѣвъсходно домакинство, приятенъ фамилиаренъ животъ. Приеманието става постоянно. Подробности чрѣвъ г-жа Д-ръ Ринне въ **Сулица** Тюрингенъ-Германия (Erau Dr. Rinne, SULZA, Turingen-Deutschland).

(—628—)

ДУРАНКУЛАКЪСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№. 1172.

Дуранкулакското Общинско Управление, Балчикска Околия съ това си честь има да обяви за знание на интересующитѣ съ че на 25-й Октомврий т. г. ще произведе публиченъ търгъ за отдаването подъ наемъ Селската учи-

лищна кръчма, находяща се въ с. Дуранкулакъ, състояща отъ три отѣления която ще се отдаде съ срокъ считанъ отъ 25-й Октомврий т. г. до 25-й Октомврий 1897 година.

За което приканватъ се желающитѣ да наематъ тая кръчма да се явятъ въ горний денъ и наддаватъ. Поемнитѣ условия по тоя търгъ можжтъ да се прѣглеждатъ отъ интересующитѣ всѣки при съответенъ денъ въ канцеларията на Общинското Управление.

С. Дуранкулакъ, 29 Септемв. 1894.

Пом Кметъ: **А. Кировъ.**

Писаръ: **Ю. Дачевъ.**

(2—631—1)

АДВОКАТИТЪ

въ гр. Варна.

НИКОЛА Д. ДРАГУЛЕВЪ юристъ, бившиятъ членъ на окр. сѣдилища въ Севлиево и Видинъ

и

ТОДОРЪ П. КОЛАРОВЪ запасенъ офицеръ, бившиятъ м. сѣдия, п. прокуроръ и членъ на окр. сѣдилища въ Варна, Руссе и други и до сегашенъ адвокатъ.

Извѣстятъ, че се здружиха да адвокатствуватъ заедно и приематъ да водятъ и защищаватъ всѣкакви чужду дѣла прѣвъ всичкитѣ сѣдилища на Княжеството.

Работа бърва, аккуратна и честна.

Телеграфически адресъ:

Драгулевъ-Коларовъ.

3—629—2

Отъ Сѣдебнитѣ Пристави при Вар. Окръж. Сѣдъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3244.

На основание исполнительния листъ No. 2548, издаденъ м. год. отъ II Варн. Мировий Сѣдия, въ полза на Никола Траухиловъ и др. отъ с. франга, противъ Аджемлерскиятъ жителъ Иванъ Темелковъ за 100 лева и станалитѣ разности, обявявамъ, че отъ денътъ на изслѣдното трикратно обнародване настоящото до 31 денъ, ще произведе публична продажна, съобразно чл. 1021 и 1025 отъ Т. Сѣдопроизводство, на слѣдующия отѣтничковъ имотъ: Една градина находяща се въ землището на с. Аджемлеръ отъ 2 декара називаема „орта-бостанъ“, между съседни: Хисенинъ Кърджалъ, Савла Горбановъ, път и Иванъ Темелковъ.

Първоначална цѣна 200 лева.

Продажбата ще произведе въ канцеларията си. Желающитѣ да купятъ упомянатата градина нека се явятъ прѣвъ опрѣдѣлений по-горъ срокъ.

Гр. Варна, 26 Августъ 1894 г.

П. Сѣд. Приставъ: **Д. Златевъ.**

(3—611—3)

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2693

Подписанный Помощникъ Сѣдебнитѣ Приставъ при Варненскиятъ Окръженъ сѣдъ, на II Градскиятъ Участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1021 и 1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящото ми въ Вѣстникъ „Черно Море“, продажбата ще се продължава тридесетъ единъ денъ и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддаване 5% въ г. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Недо Адексевъ отъ Варна:

1) Една нива 40 декара въ Варненското землище мѣстностъ „Кумъ Тепе“, между съседни: Гайдаржи Иванови наследници, Бошко Станевъ наследници, Богданъ Радевъ, Иванъ Панаитовъ и Стоянъ Продановъ.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Недѣлко Ивановъ и Стоянъ Петковъ по исполнительния листъ No 1396 отъ 27 Септемврий на III Варнен. Мировий сѣдъ състоящъ се отъ 280 лева и др.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката 400 лева.

Интересующитѣ се можжтъ да видятъ внижата по продажбата всѣки при съответенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна 22-й Септемврий 1894 г.

п. Сѣд. Приставъ: **Д. Златевъ.**

3—625—3